

Framtíðin er so nær, tá tú er gamal

– Eg hugsí ikki so langt fram, kanska um morgindagin, men so heldur ikki longur, ta> nyttar onki, tá man er so gamal, sigur sòld-fir-ingurin Adolf Olsen, sum tðsdagin fyllir 90 ár

SAMRØÐA

Jústinus Leivsson
Eidesgaard

Einkjumaðurin um sorg: »Síðan eg var heilt ungur havi eg lagt lívi> í guds hendur. Konan Lotta doy>í fyri fðra árum síðan. Eg vil ikki kalla okkara skilna fyri sorg, heldur sakn. Vit tosa>u mangan um, hvør av okkum fór fyrst heim. Eg veit hvar hon er farin og ta>ber ikki til at tosa um miss, tá eg veit hvar hon eg havi mist er. Hevur tú mist naka>, so er ta> burtur. Ta> hongur líka sum ikki saman at tosa um at missa, tá ein træt>r og leggur lívi> í Guds hendur.«

Eysturoyar Ellis og Røktarheim hósmorgun. Langar røðir av finum bilum standa utanfyri hetta arkitektteknara heim, sum er umhuga> í minsta smá-lut. Flagtekja og svartur klædningur hevjar seg yvir asfalti> og Skálafjør>urin liggur veldugur og vakur í baksíðni. Omanfyri er hagi og hur>arnar fara upp, uttan at tú tekur í klínkuna. Alt hetta vælhildna er karmurin kring heimi hjá teim gomlu í Eysturoynni, summi heilt frísk, onnur boygd av elli og mangan vánaligari heilsu.

Inni sita gomul fólk í koyristóli, nosslig og vælpleyg> og aftanfyri sjongrar Elis í útvarpinum. Ta> er upp undir døgur>a og heilivágur ver>ur fyltur upp í gløs. Starvsfólk tita kvíkliga aftur og fram, tey heilsa blíðliga.

Hann nemur eisini í samrøðuni við álvarsemi> í lívinum

Mynd: Jens K. Vang

Adolf Olsen er lættur í sinni og dugir væl at sita undir orðinum

Mynd: Jens K. Vang

Tðsdagin fyllir eitt av búfólkunum 90 ár. Ta> er Adolf Olsen úr Sòldarfir>i og vit hava sett honum stevnu í dag.

Adolf situr prú>ur og vælbygdur frammanfyri skrivibor>í í kamari sínum. Hann sær 20 ár yngri úr enn hann í veruleikanum er. Eyguni eru blonk og klárn og hann situr í nðstroknari skjúrtu og tekur í móti.

– Ja, her er gott pláss, her er gott at vera og nógv av plássí er eisini aftanfyri brósti>, sigur hann og peikar á gongina, wc og klædnaskápini.

– Higartil eri eg heilt sloppin undan fjølmi>lunum, hóast eg bæ>i havi fyllt sjeiti og áttati, sjeitifimm og áttatífimm. Og Arge-

menninir hava heldur ikki veri> eftir mær enn. Mær dámar heldur ikki jubileum. Eg var forma>ur fyri miðsónshúsinum í Sòldarfir>i í 23 ár. Eg bar meg undan, tá ta> nærka>ist 25. Men annars vælkominn, eg kenni fólkí>, tú er av, sigur Adolf Olsen.

Framtíðin er so nær

Hvat hugsar eitt menniskja, sum hevur liva> eitt so langt lív sum Adolf. Hvat hugsar ta> um framtí>ina. Adolf svarar skjótt.

– Eg haldi sleit ikki, at eg hugsí um framtí>ina longur. Nú er so langt rógvi>. Eg hugsí um morgindagin, men so heldur ikki longur. Ta> nyttar einki, tá ein er so gamal. Eg havi altí> havt gó>a heilsu, men eg veit ikki, havi ikki rættuliga brúk fyri heilsuni longur. Eg havi veri> heppin ongantí> plága>ur av ringari sjúku. Jú einafer> fyri mongum árum síðan. Eg roykti illa sum ungur, men so fór eg at hosta nógv og tá leg>i eg tubbaki> á hillina, ta> hjálpti beinanvegin. Men eg skal ikki gera ta> til einki, at leggja av, ta> var sera ringt,

sigur Adolf Olsen.

Elli og einsemi og barndømi

– Tá er gerst gamal, so hevur tú tann trupulleika, at tú er elst næstan alla tí>ina. Ja, tú er partvís einsamallur, tí næstan øll, sum gingu undan í tínum lívi eru farin. Ta> er so tunt rundanum teg, Eg haldi, at eg eri eitt sindur í ørviti viðhvørt, men eg veri> helst tann seinasti, sum fáí ta> at vita. Eg haldi, at eg eri í ørviti og royni at bakka meg burtur úr ørvitisskapinum og sum regul, so eydnast ta>. Eg missi í heilum dagaskil, men nú havi eg fingi> mær ein kalendara á bor>í>. so nú er lættari at fylgja við, sigur Adolf Olsen.

– Eg undrist mangan á hvussu væl Gud hevur tilrættagt alt í lívinum. Heilt frá ungum árum hava eg og konan Lotta, slekta> úr Rituvík, lagt okkara lív í Guds hendur. Og eg kenni í dag, at hann gevur mær ta> eg havi brúk fyri til hvønn dagin eg fáí frá honum Eitt nú hevur ta> jør>iska minni og minni tððning sum eg eldist. Lotta doy>í fyri fðra árum síðan. Saknurin er stórur, men eg vil ikki kalla ta> sorg. Eg veit hvar hon er og tá eg veit ta>, so havi eg heldur ikki mist hana. Eg veit eisini, at ta> ver>ur ikki so leingi til vit síggjast

aftur. Ta> er trygt at liva í slíkari vissu.

Grundaskemt

Grundamenninir í Sòldarfir>i eru tiltiknir skemtiligir, men Adolf heldur ikki, at so hevur veri> frá gamlari tí>.

– Foreldini hjá mær vóru Jóan Jakku Olsen úr Sòldarfir>i og Malena Olsen, ætta> av Toftum, tey vóru álvarsom fólk. Men vit, børnini, hava havt lætt sinni. Serliga Sámál Petur bró>ur. Pápi var giftur tvær fer>ir Sámál Petur og eg vóru hálvbeiggjar. Jú, ta> kundi vera skemtiligt í Sòldarfir>i.

Ikki á val

Nú vit tosa um Grunda-skemt, so ætlar Adolf sær fyri fyrstu fer> í lívinum ikki á væl tðsdagin, dagurin hann rundar níti.

– Í Dimmalætting havi eg onkuntí> lisi> brigsl, at sambandsmenn hava næstan grivi> dey> uppafur fyri at fáa tey at stemma, ta> skal ikki vera í mínum føri, sigur Adolf Olsen.

– Eg veri> í Sòldarfir>i fø>ingardagin. Eg fari helst inn sunnudagin og um Gud vil so veri> eg einar tveir dagar aftaná fø>ingardagin í Sòldarfir>i. Eg sigi sum

ein fuglfir>ingur. Næst eftir himmiríki, so er ellis og røktarheimi, her er gott at vera fyri ein gamlan mann, sum kanska ein part av degnum bí>ar eitt sindur eftir tí sum liggur fyri framman, sigur Adolf Olsen.

Sjóma>ur og húsasmi>ur

Adolf Olsen sigldi í 30 ár. Hann sigldi fyrst við> slupp og síðan við> trolara.

– Skálafjør>urin er sildapláss og sum heilt ungur lærði eg at bota net. Hetta kom mær til gó>ar umbor> á trolara. Eg sigldi í 10 ár við> ymiskum føroyskum trolarum. Síðan leg>ist eg uppi, fór fyrst at stoypa hús og seinni eisini at smí>a tey li>ug, sigur hann

– Eina løgna hending minnst eg, tá eg sigldi. Eg var einafer> við> at føra tveir dey>ar føroyingar heim úr Noregi. Annar var úr Hesti og hann var komin so illa til ska>a umbor> á einum skipi í Noregi, at hann doy>í á heimferi>ni. Hin var úr Fuglafir>i, og hann var av allar bestu svimjarum. Hann var farin saman við> ø>rum at svimja í einum vatni í Norego og har drukna>i hann. sigur Adolf Olsen.

Vit ynskja Adolfi tillukku við> degnum.

NÝGGJ FLØGA FRÁ

BACKSTREET BOYS

BACKSTREET BOYS

BACKSTREET BOYS

Í 3-aranum frá 20. november

- altíð fyrst við tí nýggjasta tónleikinum...

SMS · Tel. 353535 · Fax 353536 · E-mail: tryarin@post.olivant.fo